

χρυσάφι

χρυσάφι, το, ουσ. [<μσν. χρυσάφιν <μτγν. χρυσάφιον <αρχ. χρυσός], το χρυσάφι, ο χρυσός. **1.** ο πλούτος, τα πλούτη: «το 'χει μανία να μαζεύει χρυσάφι για να γυρίσει μια μέρα πλούσιος στο χωριό του». **2.** άνθρωπος που έχει πολύ καλούς τρόπους, πολύ καλό χαρακτήρα και ήθος, πολύ καλά αισθήματα, πολύ καλή καρδιά: «όλοι μας θέλουμε αυτόν τον άνθρωπο στην παρέα μας, γιατί είναι χρυσάφι». (Λαϊκό τραγούδι: *μπράβο παιδί μ' είσαι χρυσάφ' στείλ' τους φαντάρους στο χωριό μας να μας οργώσουν το χωράφ' μπας κι αυγατίσουμε το βιος μας*). **3.** οτιδήποτε θεωρούμε εξαιρετικά πολύτιμο: «έχω ένα φίλο σκέτο χρυσάφι || οι συμβουλές του ήταν χρυσάφι για μένα». (Ακολουθούν 15 φρ.).

- *κάρβουννο να πάνεις, χρυσάφι να γίνεται*, βλ. λ. [κάρβουννο](#).
- *κάρβουννο πάνει, χρυσάφι γίνεται*, βλ. λ. [κάρβουννο](#).
- *κολυμπάει στο χρυσάφι*, βλ. συνηθέστ. *κολυμπάει στο χρήμα*, λ. *χρήμα*.
- *ο χρυσός κι αν ξεφλουδίζεται, πάλι χρυσάφι είναι*, βλ. λ. [χρυσός](#).
- *σκατά να πάνεις, χρυσάφι να γίνεται*, βλ. λ. [σκατά](#).
- *σκατά πάνει, χρυσάφι γίνεται*, βλ. λ. [σκατά](#).
- *χιόνι του Δεκέμβρη, χρυσάφι του καλοκαιριού*, βλ. λ. [καλοκαίρι](#).
- *χρυσάφι να πάνεις, κάρβουννο να γίνεται*, βλ. λ. [κάρβουννο](#).
- *χρυσάφι να πάνεις, σκατά να γίνεται*, βλ. φρ. *χρυσάφι να πάνεις, κάρβουννο να γίνεται*.
- *χρυσάφι να πάνεις, χώμα να γίνεται*, βλ. φρ. *χρυσάφι να πάνεις, κάρβουννο να γίνεται*.
- *χρυσάφι πάνει, κάρβουννο γίνεται*, βλ. λ. [κάρβουννο](#).
- *χρυσάφι πάνει, σκατά γίνεται*, βλ. φρ. *χρυσάφι πάνει, κάρβουννο γίνεται*, λ. *κάρβουννο*.
- *χρυσάφι πάνει, χώμα γίνεται*, βλ. φρ. *χρυσάφι πάνει, κάρβουννο γίνεται*, λ. *κάρβουννο*.
- *χώμα να πάνεις, χρυσάφι να γίνεται*, βλ. λ. [χώμα](#).
- *χώμα πάνει, χρυσάφι γίνεται*, βλ. λ. [χώμα](#).